

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากเนื่องจากประเทศไทยต้องติดต่อกับต่างประเทศในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง ธุรกิจ สังคม และการศึกษา ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อกับนานาชาติ และเป็นสื่อช่วยให้เข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ และข่าวสารความเป็นไปของโลก เพราะในชีวิตประจำวันภาษาอังกฤษเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องอยู่มาก ตัวอย่างเช่น สลากยา ใบกำกับสินค้า ชาวต่างประเทศผ่านดาวเทียม ตลอดจนสิ่งบันเทิงต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ เพลงจากต่างประเทศ เป็นต้น เนื่องจากภาษาอังกฤษมีความสำคัญดังที่กล่าวมานี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบทางการศึกษา จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น และในทุกสถาบันการศึกษา เพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความรู้สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการสอนภาษาต่างประเทศให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างไรก็ตาม การสอนทักษะทั้ง 4 นี้ อาจเน้นหนัก แต่ละทักษะต่างกันไปได้ดังที่ แมรี ฟินอคเชียโร (Mary Finocchiaro, 1973: 149) กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไว้ว่า ครูควรเน้นทักษะทั้ง 4 ในอัตราดังนี้ คือ

ระดับต้น	ฟัง 40%	พูด 40%	อ่าน 15%	เขียน 5%
ระดับกลาง	ฟัง-พูด	45%	อ่าน 40%	เขียน 15%
ระดับสูง	ฟัง-พูด	30%	อ่าน 50%	เขียน 20%

ซึ่งจะเห็นได้ว่ายิ่งเรียนระดับสูงขึ้น การอ่านยิ่งทวีความสำคัญขึ้นตามลำดับ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย มีฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ เพราะผู้เรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการอ่านมากกว่า ทักษะการฟัง การพูด หรือการเขียน นั้นหนา นิเยพันธ์ (2526: 2) กล่าวถึงทักษะการอ่านว่าเป็นทักษะสำคัญเทียบเท่าทักษะการฟัง-การพูด หรืออาจกล่าวได้ว่าสำคัญยิ่งกว่าสำหรับสังคมซึ่งไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำวัน เพราะไม่จำเป็นต้องพบปะติดต่อกับชาวต่างประเทศตลอดเวลา แต่ถ้ามีทักษะการอ่านสูงก็สามารถศึกษาหาความรู้จากตำราสำหรับตำราภาษาอังกฤษได้ เอช ฮาร์วี ทิลเดน (H. Harvey Tilden, 1970: 125-140) กล่าวถึง ทักษะที่ควรฝึกให้มากสำหรับนักศึกษาไทย คือทักษะการอ่านเอาความ เพราะจำเป็นในการศึกษาชั้นสูงต่อไป

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่สำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ และวงการธุรกิจในประเทศไทย โดยศึกษาถึงปริมาณการใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะ พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีความจำเป็นมากกว่าทักษะอื่น ๆ ในการค้นคว้าและปฏิบัติงานในหน้าที่ (สมปอง ขวัญคำ, 2529: 1-3) จึงอาจกล่าวได้ว่าการอ่านมีความสำคัญมากที่สุดต่อการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา จึงควรเน้นทักษะการอ่านให้มากที่สุด ทั้งนี้นอกจากจะสนองตอบต่อความต้องการของสังคมแล้วผู้เรียนยังต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือเพื่อค้นคว้าหาวิชาความรู้ต่อไป

อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา คือ มีการศึกษาภาษาโดยคำนึงถึงการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์นี้เอง ทำให้ภาษามีลักษณะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้ด้วย หลักสูตรและการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา จึงคำนึงถึงบทบาททางสังคมของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนมีเวลาเรียนจำกัด และมีจุดมุ่งหมายเฉพาะในการเรียนแต่ละวิชา การสอนจึงต้องมุ่งเสนอลักษณะสำคัญทางภาษาที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ซึ่งแตกต่างกับภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับวัตถุประสงค์โดยทั่วไป จึงได้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purpose :

ESP) ขึ้นเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับความต้องการ และจุดประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละสาขาวิชาหรือสาขาอาชีพ (นราพร โรจนจันทร์ และ ศิริพร พงษ์สุรพัฒน์, 2524: 1-5)

จอห์น ซินแคลร์ (John Sinclair, 1980: 11) กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่ามีใช้เป็นการสอนวิชาเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษแต่เป็นการสอนภาษาในด้านการที่สัมพันธ์กับลักษณะเนื้อหาของแต่ละวิชา และอาชีพ โดยใช้ลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขาวิชาดังกล่าวนี้เป็นแนวทางสำหรับการสอน เช่น การนำข้อความที่กล่าวถึงเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาทำเป็นบทเรียน พัดม์ น้อยแสงศรี (2524: 11) กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ว่าภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการเรียน คือต้องการเพิ่มหรือปรับความสามารถทางภาษาให้เข้ากับหน้าที่การงานหรือการเรียนในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งผู้เรียนต้องเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในภาษาทุก ๆ ด้านเสียก่อน นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529: 101-103) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และภาษาอังกฤษทั่วไป ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปนั้น มุ่งจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ทั่วไปและภาษาที่เป็นแบบอย่าง เช่น บทอ่านที่ตัดตอนมาจากวรรณกรรม หรือบทโคลงที่เป็นของกวีที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ผู้เรียนไม่ว่าจะเรียนวิชาหลักสาขาใด ก็ต้องเรียนภาษาอังกฤษในแนวเดียวกัน เนื้อหาของบทเรียนที่นำมาสอนก็มีได้เน้นสาขาใดโดยเฉพาะ มักจะเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ที่คนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ ส่วนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น เน้นความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้เรียน โดยสนองความต้องการทางด้านการศึกษาและวิชาการและความต้องการทางด้านอาชีพ เช่น เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยให้สามารถอ่านตำราทางวิชาการในขณะที่ศึกษาอยู่และเมื่อออกมาประกอบอาชีพก็สามารถใช้ในวิชาชีพของตนเองได้ด้วย ภาษาของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไม่ใช่ภาษาที่คิดค้นขึ้นเป็นพิเศษ เพียงแต่นำภาษารวมตามาใช้ในขอบเขตเฉพาะวิชาชีพ เพื่อสื่อความหมายในวงวิชาชีพเดียวกัน

สำหรับในประเทศไทยนั้นมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่นกัน ทั้งในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด โปรแกรมวิชาชีวะไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โดยเปิดสอน 5 สาขาวิชาชีวะ คือ ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรม ศิลปหัตถกรรม และพาณิชยกรรม ซึ่งภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรด้านสายอาชีพ ส่วนในระดับ อาชีวศึกษานั้น มีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2505 โดย กรมอาชีวศึกษาจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค (Technical English) ขึ้น (Mayuree Durongphan, et al., 1982: 39) ปัจจุบันภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจัดเป็น วิชาบังคับเลือกสำหรับนักศึกษาทุกแผนการเรียนวิชาชีวะในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีวะ ชั้นปีที่ 1 และ 2 และเป็นวิชาเลือกสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ในการประกอบอาชีพและดำรงชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2524: 104) ในหลักสูตรระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีวะชั้นสูง และระดับปริญญาตรีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็น สถาบันวิชาชีวะสูงสุดในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นวิชาบังคับพื้นฐานทุกสาขาวิชา (กรมเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา, 2527: 1-13) โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารหรืออ่านหนังสือทางสาขาวิชาชีวะของตนได้เข้าใจ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงความสามารถในการอ่านของนักศึกษาไทย จะพบว่า นักศึกษาไทยมีปัญหาในเรื่องการอ่านมาก เยาวลักษณ์ ณ เชียงใหม่ (2525: 4) กล่าวถึง ระดับความสามารถในการอ่านของนักศึกษาไทยว่า ระดับความสามารถยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และพบว่านักศึกษามีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ วัฒนา บาลโพธิ์ (2523) ซึ่งได้วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเอาความวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่า นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม นอกจากนี้งานวิจัยของพรพรรณ บุญพัฒนาภรณ์ (2528) ซึ่งได้เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจ ของ นักเรียนโปรแกรมพาณิชยกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีวะ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่ม ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในการทำแบบสอบ

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจ รวมทั้งทักษะ และได้คะแนนเฉลี่ยในทักษะการอ่านต่ำที่สุด และจากงานวิจัยของอุทัยวรรณ ด่านวิวัฒน์ (2528) ซึ่งได้เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเกษตรของนักเรียนโปรแกรมเกษตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มได้คะแนนทักษะการอ่านต่ำที่สุด โดยได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่าความสามารถในการอ่านของผู้เรียนยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ คือ ส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำ โดยเฉพาะในระดับอาชีวศึกษา และเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม กำลังคนทางการเกษตรในระดับอาชีวศึกษา จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาการเกษตรของประเทศ ทั้งนี้เพราะในการถ่ายทอดวิทยาการใหม่ ๆ ทั้งส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และการพัฒนาการเกษตรจะผ่านทางกำลังคนระดับอาชีวศึกษา เป็นสื่อกลาง นอกจากนี้จากการวิจัยโครงการวิจัยรูปแบบของอาชีวศึกษา สาขาเกษตรกรรม พบว่า ผู้จบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีแนวโน้มศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสูงมาก โดยศึกษาต่อทันทีร้อยละ 74 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2531: 73) ภาษาอังกฤษเกษตรจึงมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นสื่อกลางในการรับวิทยาการใหม่ ๆ ในวิชาชีพ และเนื่องจากผู้ที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จะต้องผ่านการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเกษตรมาแล้ว จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเกษตรจะมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และเนื่องจากในด้านอาชีวศึกษามีหนังสือเฉพาะสาขาวิชา เป็นภาษาอังกฤษจำนวนมาก จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าความสามารถในการอ่านดังกล่าว จะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนหรือไม่เพียงไร

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตรของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
4. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตร และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สมมติฐานในการวิจัย

จากผลการวิจัยของริชาร์ด โนเอท และคณะ (Richard Noeth, et al., 1974: 214) ซึ่งพบว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดี ผลการวิจัยของ ประพนธ์พรณ สุธรรมวงศ์ (2517: 45) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่าน และจากผลการวิจัยของ อาเดล แอบด์แอลฮาติม เอลชีค (Adel Abd Elhalim Elsheikh, 1986) ซึ่งพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้คือ

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตรมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตร และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาเกษตรกรรมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2531 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ทั่วประเทศรวมทั้งสิ้น 9 แห่ง ได้แก่วิทยาเขตเกษตรพระนครศรีอยุธยา วิทยาเขตเกษตรปทุมธานี วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช วิทยาเขตเกษตรสุรินทร์ วิทยาเขตเกษตรกำแพงเพชร วิทยาเขตเกษตรน่าน วิทยาเขตเกษตรพิษณุโลก วิทยาเขตเกษตรจันทบุรี และวิทยาเขตเกษตรลำปาง

2. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีได้คำนึงถึงองค์ประกอบบางประการ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา องค์ประกอบเหล่านี้ ได้แก่ ระดับสติปัญญา อายุ เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาที่ผู้วิจัยคัดเลือก จากฝ่ายวิชาการของวิทยาเขตต่าง ๆ ถือว่ามีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้เพราะทุกวิทยาเขตปฏิบัติตามระเบียบวิธีในการวัดและประเมินผลการเรียนของนักศึกษาตามที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดไว้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจ จับใจความและ เนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่ให้อ่านในแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยสามารถตอบคำถาม ได้ถูกต้อง

ภาษาอังกฤษทั่วไป หมายถึง ภาษาอังกฤษที่ดัดแปลงจากหนังสืออื่น ๆ และมีเนื้อหา เกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน

ภาษาอังกฤษเกษตร หมายถึง ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางด้านเกษตรกรรม ซึ่ง สัมพันธ์กับสาขาวิชาเกษตรกรรมที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาในภาคต้น ปี การศึกษา 2531

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขา เกษตรกรรม ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2531

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับกระทรวงศึกษาธิการในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียน การสอนภาษาอังกฤษด้านการสอนอ่าน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาเขตเกษตร
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงใน การปรับปรุงการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ เฉพาะ และภาษาอังกฤษทั่วไปต่อไป